

havde vi stillet os paa det Standpunkt, vilde Ministeriet ikke have sat sig imod, at vi havde faaet en Lov. Det bærer jo i alt Fald Ansvar for Regeringens Førelse, og lad den saa sætte sig derimod, naar vi stille os paa det Standpunkt, som de kommunale Raad i dette Tilfælde have indtaget. Derfor beder jeg det ærede Medlem undskyldte, at jeg har dristet mig til at have og fremdeles har den uforgribelige Mening, at der ikke er stor Fare herved, og jeg har faaet den Mening bestykt ved Regeringens Motiver i sin Tid til dens Lovforslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Det ærede Medlem, som nu satte sig, har jo, som enhver vil vide, absolut Ret i det, han her hævdede. De kommunale Raad have ikke haft Lejlighed til at udtale sig om den Lov, som her forelægges, og have som Følge deraf aldeles ikke udtalt sig mod den (Modsigelse). Nej, det, de have udtalt sig om, det er om den Ting, at de skulle udbetale Bonus uden at faa noget til Gengæld, men her er Spørgsmaalet et ganske andet, nemlig det, at de vel skulle udbetale Bonus — det er sandt — men paa den anden Side faa det store Beneficium, at de fritages for Forsikringen af de svagelige Skolelærere, som de i Henhold til Loven af 1856 nu ere forpligtede til, og herom have de ærede Skoleraad ikke haft Lejlighed til at udtale sig. Jeg tillader mig at tro, at de vilde have udtalt sig paa en ganske anden Maade, hvis dette havde ligget for. Selvfølgelig vilde vel Skoleraadene som bestaaende af Mennesker nok have udtalt sig som det ærede Medlem, forjaaviddt de ville sige: vi ville helst have haade i Pøse og i Sæk, men naar det stod klart for dem, at enten maatte det blive ved det gamle, eller ogsaa kunde de opnaa Befrielse for fremtidig Risiko mod denne Udbetaling af Bonus, tror jeg indtil videre, at de vilde foretrække dette. Det ærede Medlem fra Østbjerg (Bluhme) havde efter min Opsfattelse saa temmelig misforstaaet hele Sagen. Han talte en hel Del, om der ikke kunde være Tale om Billighed lige overfor disse svagelige Skolelærere, da de ikke kunde forsikre sig andet Steds, og derigennem skulde de blive anderledes stillede end andre Embedsmænd. Heri tager det ærede Medlem fejl, men jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa.

Brodenhuus-Schack: Da jeg er Formand for et Skoleraad, vil jeg antage, at ærede Medlemmer ikke finde det underligt, at jeg tager Ordet i denne Sag. Jeg vil sige, at for 2 Aar siden, da den højtærede

Minister forelagde Forslag om Bonus, som skulde udbetales af Skolefondene til svagelige Lærere, var jeg ubetinget imod dette Forslag og fandt det saa ubilligt som muligt, idet Skolefondene nemlig i Forvejen havde Tab af disse Lærere, saa der var slet ingen Grund til nu at forlange, at Skolefondene skulde give dem Bonus. Men ærede Medlemmer vide jo, at nu er Situationen ganske anderledes, ganske modsat. Her kommer Ministeren og siger: Vilde I overtage Bonus for disse Skolelærere, vil jeg give Eder en Købesum, og denne Købesum bestaar deri, at Skolefondene i Fremtiden skulle blive fritagne for at modtage de svagelige Læreres Forsikring. Da vi nu altsaa saa denne Købesum, og da jeg anser denne for at være af den Art, at den kan tilfredsstille Skolefondene, forekommer det mig at ligge i Sagens Natur, at Skolefondene maa modtage dette Tilbud. Jeg mener, at hvis det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgfreds (Bustf), bliver vedtaget, vilde Skolefondene ligefrem lide Tab, idet de nemlig ganske vist, som det her er sagt, blive fri for at udbetale Bonus, men saa vilde de gaa glip af den Fordel, som de vilde have ved i Fremtiden at slippe fri for at modtage disse svage Læreres Forsikring. Det forekommer mig, at det er klart, og derfor vil jeg stemme imod det Vædringsforslag, som det ærede Medlem har stillet, og naar det først er forkastet, vil selvfølgelig Loven blive vedtagen, og saa saa Skolefondene den gode Købesum, som er tilbudt dem.

Da jeg imidlertid har Ordet, vil jeg tillige tale om en anden Sag. Ved 1ste Behandling antede jeg over, at der ved § 4 var stillet det Forslag, at der skal paalægges i Fremtiden Skolefondenes Kasserer at modtage alle Præmierne for alle Skoleraadskredsens Lærere. Det er, som jeg den Gang søgte at gøre klart, et temmelig stort Arbejde, idet de Herrer Skolelærere ikke altid ere ivrige for at betale, altsaa vil det ofte være Tilfældet, at Skolefondenes Kasserer maa erindre dem. Som Følge af dette Arbejde maa han have en større Løn, og derfor mente jeg, at jeg vilde paatalde dette høje Tings Velvilje for Skolefondene i denne Henseende og foreslaa, som jeg ogsaa den Gang foreslog, at det blev paalagt Sogneraadene at indlassere Præmierne og derpaa indsende disse Penge. Men hvis dette ikke skulde findes rigtig, saa foreslaar jeg i det mindste, at der maatte vises Skolefondene den Velvilje, at det blev paalagt Sogneraadene ved hvert Kvartal at afstorte af Lærernes Løn Præmiebeløbet og